

В лугах пишається калина,
Біжить по каменю вода.
За руку мати молода
Веде у світ малого сина.

Щебече, мов пташа, дитина,
Цвіте і сяє далина,
Але тривожна і сумна
Лежить під небом Україна.

Здається, ніби мирна днина, —
Проте чорнобильська біда
Не проминула без сліда
І гіркота пече полинна.

Передчуття терзають злі,
І важче й важче повторити,
Що вічно будуть син і мати
«І будуть люде на землі».
